

Ha començat a París el III Ple del Partit Comunista d'Espanya a França

A l'HIR, al matí amb l'informe de la camarada Dolores Ibarruri, va començar a París la primera sessió del III Ple del Partit Comunista d'Espanya a França.

Declaracions d'arreu de França i de les organitzacions del P.C. d'Europa, d'Àfrica, d'Amèrica, Gràn Bretanya i d'altres països prenen part a les deliberacions del Ple al costat d'un nombre gran de delegats de tots els països del P.S.U. de França i dels Partits Comunistes de diferents països.

cional, que els militants comunistes sabran trobar, a la llum del marxisme-leninisme-stalinisme, les solucions unitàries i combatives que permetran el reconeixement definitiu d'una Espanya republicana, democràtica i independent.

La classe obrera, totes les masses republicanes i antifranquistes, tots els pobles hispànics seguiran amb interès les deliberacions del Partit Comunista d'Espanya a França.

Saben que és la garantia principal per al desenvolupament democràtic dels nostres pobles. Coneixen el Partit de José Díaz i de Pasionària per les seves gestes patriòtiques, revolucionàries i per les seves realitzacions profundes. Les masses democràtiques no han oblidat el Partit dels fets d'Octubre, del Front Popular, del 19 de Juliol, de la nostra guerra nacional i progressiva. No oblidin

Lluita

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - N° 93. Preu 5 fr. - 20 de març del 1947 - Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19, PARIS XIX

JOSE DIAZ i el problema nacional

per Joan COMORERA

brer, els treballs d'unificació es precipitaren. Els diputats dels diferents partits obrers, juntament amb els dos diputats rabassaires, ens incorporà-

Catalunya, en què sabés ésser l'intèrpret fidel dels sentiments i dels interessos nacionals de Catalunya i vèncer sobre la marxa allò petit i allò negatiu del problema nacional. aixecant ben alta, sense reserves, la bandera de l'internacionalisme proletari i en què entengués i fes entendre a Catalunya, com en qualsevol altre país, la classe obrera és la columna vertebral de la nació. Això és el que veié i comprendí i ens enenyà el nostre gran camarada José Díaz, i el Partit Comunista d'Espanya.

Arribem a aquesta conclusió amb major certitud i profunditat si analitzem la teoria i la pràctica del company José Díaz i del Partit Comunista d'Espanya. La teoria i la pràctica d'un fidel i valent deixeble de Stalin. Només podem acudir a ell i al Partit Comunista d'Espanya per que en la història contemporània espanyola no més ells han sabut definir els nostres problemes nacionals i desenvolupar la solució justa.

La unió indissoluble del problema nacional i colonial amb el problema de la Revolució Proletària, principi bàsic de la teoria nacional de Lenin i de Stalin, ha d'ésser acceptat i comprès per tot veritable comunista. La comprensió de la teoria leninista-stalinista no ha d'ésser purament intel·lectualment especulativa, sinó dinàmica. Un comunista ha de voler comprendre-la i aplicar-la, essencialment, en el seu propi país.

Coneixem individus de molt diverses ideologies que saben analitzar els problemes nacionals i colonials, que defensen la causa irlandesa, que exploten l'indignació en recordar l'India i les seves lluites per la independència, que encenen una espelma a Gandhi i una altra a De Valera, que fan seva la Carta de l'Atlàntic quan assegura als pobles el dret a disposar lliurement de llurs destins. Però que ens tanquen per complet, si de l'espècie molt-enllà de les nostres fronteres, els cridem a la nostra realitat i volem fer-los veure que a Espanya cal aplicar la teoria.

Per a justificar tan descomunal incongruència, uns es posen frenètics a dir-nos que dels Reis Catòlics a avui, Espanya és una i indivisible. El gallina ha estat promogut artificialment pels viatjants de telèxits o els accionistes dels alts toros bilbaïns i determinats poetes snobistes de Galícia. Es clar que si el problema existís...

Altres, com a màxim, admeten l'existència de minúscules diferències « regionals », folklòriques, colorades per « dialectes » en decadència i que en virtut d'aquest nous esforç intel·lectual no s'oposen a cert grau d'autonomies administratives ben enteses que d'aprop ni de lluny no amenacin la integritat de la Pàtria.

Altres, menys sincers, simulen l'acceptació del fet nacional, no s'oposen a una solució pràctica del problema, sempre, és clar, que no s'arribi a l'absurd de fabricar espanyols de primera i de segona classe, com passa ara, per exemple, amb els Estatuts. La Constitució atorga un dret igual a les nacionalitats i regions d'Espanya.

Activitat guerrillera

Baixes entre la guàrdia civil

Al poble de Garrucha, província d'Almeria, la guàrdia civil, amb el pretext de sorprendre un grup important de guerrillers, va assaltar una casa de camp. Amb aquest motiu, es va entaular un combat en el qual van caure greument ferits dos guàrdies civils.

Els guerrillers no van tenir cap baixa.

Un falangista ferit

Al terme de Bergondo, província de Lleó, un grup de guerrillers es presentà al domicili del conegut falangista José González, els antecedents del qual són els d'un vulgar assassí que tal seua haver la mort de no pocs antifranquistes de la comarca.

El tal González va haver d'anar a l'hospital a conseqüència de les ferides que havia rebut de la visita dels guerrillers.

Topada entre guerrillers i la guàrdia civil

A Murias, província de Lugo, de resultes d'una topada entre guerrillers i guàrdies civils van resultar morts un guàrdia i un guerriller.

Forta topada entre resistents i policia a Cuatro Caminos

El dia primer de març va tenir lloc a Madrid, al popular barri de « Cuatro Caminos », un combat entre un grup de resistents i nombroses forces de la policia franquista, durant el qual van resultar ferits per ambauecs parts.

Una bomba al Passeig de Gràcia

El dia 6, al vespre, en una xocolateria de luxe del passeig de Gràcia, freqüentada pels senyors falangistes, va fer explosió una bomba de gran potència.

Per bé que no en va morir cap, els jany materials són de molta importància.

A Barcelona els joves reparteixen fulls antifranquistes i republicans

Comuniquem de Barcelona que el dia 2 d'aquest mes, a les set del vespre, quan les Rambles anaven més plenes, uns grups de nois i noies van posar-se a repartir manifestos en gran quantitat.

En aquests fulls era feta una crítica patriòtica a tots els catalans i espanyols per tal d'intensificar la lluita contra l'enemic comú, el règim hitleria de Franco i la Falange.

Am grans caràcters es llegia: « Ni un dictador, ni un rei. La República! »

Jose Diaz i el problema nacional

Els dies es compleix el cinquè aniversari de la mort de l'inoblidable José Díaz.

En recordar el qui fou secretari general del Partit Comunista d'Espanya, hem volgut reproduir un article del Company Joan Comorera publicat a « Nuestra Bandera » de Mèxic el mes de Juliol del 1942 amb motiu de la mort des gran dirigent comunista, de la classe obrera i del poble espanyol.

El 6 d'octubre del 1934, el poble de Catalunya s'aixecà contra el Govern filofeixista de Lerroux i Gil Robles. En la nit d'aquell dia, gairebé tots els pobles de Catalunya proclamaren l'Estat Català, part integrant de la República Espanyola. La Generalitat fou el dirigent oficial del moviment. El major volum de força organitzada i popular estava a les mans de la Generalitat. L'Aliança Obrera, minada des de dintre per les provocacions trotsquistes, estava mancada de la força necessària per a prendre la direcció del moviment en el curs mateix de la lluita i sobretot en produir-se la caiguda vertical i fulminant de la Generalitat.

En poques hores de lluita, el moviment fou esclafat i milers i milers de revolucionaris foren empresonats. Amb ells, el Govern de la Generalitat, amb l'excepció del traïdor Dencàs.

Aquest fracàs rotund, sense paral·lel en la història revolucionària de Catalunya, donà origen, en realitat, al Partit Socialista Unificat de Catalunya, la realització més fecunda i gloriosa del proletariat català. Molt des de que intervingués en el moviment d'octubre ens donàrem compte que un dels factors fonamentals del fracàs era l'enorme dispersió ideològica i organitzativa de la classe obrera i la incrustació en ella d'un nucli trotsquista perillós. Existien en aquest moment a Catalunya quatre partits obrers, més el grup trotsquista, dues Centrals sindicals, més una gran quantitat de Sindicats autònoms.

Des del moment mateix de la derrota començarem a treballar per la unificació dels partits obrers, per la for-

certesa de la pròpia responsabilitat en el fracàs del Moviment d'Octubre, donàrem començament als primers treballs unificadors. La comprensió d'aquesta necessitat històrica fou ràpida en cadascun dels quatre partits obrers. No passà el mateix fora de Catalunya. Molt bons camarades actuals del P.S.U. de C. plantejaren aquesta qüestió a dirigents màxims del P.S.O.E. i de la U.G.T., amb resultats negatius. Anarem a plantejar-los un problema viu i els contestarem amb la lletra morta d'Estatuts i Reglaments. Només un partit espanyol « empreguà tot seguit el valor històric d'aquest corrent unificador; perquè l'havia fomentat, desenvolupat i sobre ell havia treballat amb anterioritat; fou el Partit Comunista i al seu cap el seu secretari general, el nostre ben volgut i inoblidable camarada José Díaz.

Am la seva clarividència de gran cap proletari, el camarada José Díaz recolzà immediatament la unificació. Precisament per això havia lluitat durant molts anys. Organitzà el contacte entre els quatre partits. Establí l'enllaç amb mi, a la presó de Madrid i al Penal de Santa Maria. Estimulà infatigablement amb el seu consell, amb el seu ajut, els camarades dirigents de l'antic Partit Comunista de Catalunya, de la Unió Socialista de Catalunya i del Partit Català Proletari. Ens ajudà a tots en l'estudi dels primers textos i resolucions que determinaren la formació del Comitè d'Enllaç, òrgan primer d'unificació que actuà amb eficàcia en el Front Popular, en la campanya electoral i en la victòria del 16 de febrer. Fora de Catalunya la unificació política de

a un a un, per l'esforç que tots realitzàvem i, perquè, en tota ocasió, poguérem tenir el consell oportú, la directriu justa, el recolzament sense li-

rem a la Minoria Parlamentària Comunista. La Unió Socialista de Catalunya en Congrès extraordinari va aprovar la unificació. El Partit Comunista de Catalunya en la seva Conferència també.

El Comitè d'Enllaç, reforçat amb els camarades alliberats, desenvolupà una poderosa unitat per tot el país. S'acordà la data en què reunits en Congrès Extraordinari els quatre partits es fundarien en el Partit Unificat d'Enllaç, havia de celebrar-se l'agost del 1936. S'acordà la publicació d'un diari a partir del mes de Juliol. I en tots aquests treballs difícils i de gran responsabilitat, el Comitè d'Enllaç comptà amb l'entusiasme i l'habilitat de treball de militants comunistes, d'autèntics deixebles del camarada José Díaz, seccionats per ell mateix.

En ple treball d'unificació es produí la sublevació dels generals traïdors, i fou en aquest instant suprem que el camarada José Díaz, responnent a una consulta dels dirigents de l'antic Partit Comunista de Catalunya, donà la prova que nosaltres esperàvem del seu geni polític de gran cap proletari bolxevic. Res de formalisme i a unir-se sense més tràmit. Aquest fou el concepte de José Díaz, l'empenya definitiva que ens permeté de vèncer algunes vacil·lacions reglamentàries que s'oposaven a les exigències de la crua realitat que vivíem. I així fou. Sense formalisme, sense escrupols reglamentaristes, uns dies després de la sublevació traïdora, el 23 de Juliol del 1936, fou creat el P.S.U. de Catalunya.

Des d'aquest instant, fins a la seva mort irreparable, el camarada José Díaz ens ajudà a desenvolupar i a consolidar el Partit Unificat, a educar-lo en el marxisme-leninisme-stalinisme. La tasca no era fàcil. L'heretogenètic dels seus elements components, la tremenda complexitat de la nostra lluita, posaren constantment el jove P.S.U. de C. davant perills mortals. Pogueren ésser vençuts

GRAN MITING DE CLAUSURA DEL III PLE DEL P.C. D'E.

a França

i de commemoració del 5° aniversari de la mort de JOSE DIAZ

Diumenge, 23 de març, a les 9 del matí

A LA SALA PLEYEL

parlarà:

DOLORES IBARRURI

secretari general del P. C. d'Espanya

mació del partit únic proletari de Catalunya, per l'expansió a fons de la U.G.T. amb la perspectiva d'una fusió amb la C.N.T. en el si d'una Central sindical única, Empenyuts per la pròpia amarga experiència i per la

la classe obrera catalana tingué no més un conseqüent i decidit animador i orientador: José Díaz, amb el seu Partit, el gloriós Partit Comunista d'Espanya.

Després de la victòria del 16 de fe-

Mentre Franco parla d'amnistia el terror fa un altre cop estralls

La repressió a Girona

Segons notícies arribades de Catalunya, la repressió a Girona arriba a límits insospitats.

Aquestes darreres setmanes, han estat detinguts en aquella ciutat més de quatre-centes persones, que han estat salvatgement torturades. Entre d'elles detinguts, anomenats Creixans, Vil·lafranca i Palmada, han mort a conseqüència dels maltractes i altres setze es troben en molt mal estat a causa de les palissades que han re-

Els civils assassinen cinc guerrillers

Advertida per una confidència, la guàrdia civil de la Comandància d'Albacete es va presentar en un determinat lloc de la serra d'Alcaraz on tenia el seu campament una unitat guerrillera.

Van participar a aquesta expedició un gran nombre de forces de la guàrdia civil i falangistes. Valent-se de la sorpresa, civils i camisaslans van assassinar cinc dels patriotes que estaven dormint.

Els altres guerrillers van obrir foc i van ferir mortalment un oficial dels civils, després de la qual cosa van poder retirar-se sense tenir més baixes.

... i a Andalusia i Galícia

A Villanueva de Córdoba, la guàrdia civil ha detingut un gran nombre pageses per simples sospites d'ésser enllaços dels guerrillers.

També a la comarca de Meiras, província de Lugo, els civils han practicat detencions de pageses acusats sense més ni més d'estar en contacte amb els guerrillers.

En un sol dia en foren detinguts onze.

L'escriptor francès Jean-Richard BLOCH ha mort

Jean-Richard Bloch, l'àgil periodista, un dels esperits més representatius de la vida intel·lectual francesa, ha mort a París, víctima de la causa del poble i de la causa del seu país.

Beaujeu, a causa de morir a l'hospital de la capital de França.

Am el desaparèixer, en plena activitat, d'un escriptor brillant, un comunista coratjat, fidel sempre al seu partit, tant en les hores relatives més dures. Patriòtic exemplar, ha donat per a França dos fills que han donat per a l'Humanitat.

Morts en una emboscada

A la província de Córdoba, la guàrdia civil i els falangistes van perseguir un grup de guerrillers, després d'haver-los fet caure en una emboscada.

A conseqüència d'aquest fet, va resultar un guerriller mort i un altre de ferit.

Els civils fan foc contra un automòbil

A la carretera d'Albacete a Jaen, la guàrdia civil va manar que s'aixurés un automòbil que li havia semblat sospitós i com que no es va aturar tan de pressa com la « benemerita », ella que si va desaparir i ferir diversos dels seus ocupants.

Diversos a la frontera francesa...

Aquests darrers dies han estat fetes nombroses detencions als pobles fronterers de les comarques gironines, especialment a Vilamaniscle, Garrigüelles, Castelló d'Empúries i Sant Climent.

Entorn de la Declaració del Govern de Catalunya

Unitat combatent dels pobles hispànics

En el nostre número anterior subratlarem, amb especial interès, el caràcter unitària del combat antifrancista, en les declaracions polítiques publicades darrerament.

« Per la nostra part », diu el Govern de Catalunya « ens comprometem a recórrer amb els pobles hispànics al ràpid reconeixement d'un règim democràtic ».

Am mots semblants s'expressa el Govern de la República en declarar: « Coneiem perfectament els termes en els quals el problema espanyol està plantejat i ens dissenyem, acompanyats dels Govern autònoms — i subscrivint els principis continguts a aquest respecte en la declaració ministerial aprovada per les Corts de Mèxic — a no escollir cap esforç, ni sacrifici per a obtenir els nostres propòsits ».

Aquesta coincidència en l'actiplicitat de les institucions republicanes per a la consecució d'una propòsits i objectius comuns — enderrocar el règim franquista, recórrer la República i garantir els llibertats dels nostres pobles —, és molt

positiva i obre les millors perspectives per a una col·laboració futura, estreta, fraterna, necessària dels pobles hispànics en la construcció d'un esdevenidor polític i democràtic.

En la lluita contra Franco i la seva Falange de pistolers, com en cap altra lluita progressiva, el poble català no pot marxar separat dels altres pobles d'Espanya. I això per tres raons fonamentals: 1) a causa de la seva naturalesa, perquè els treballadors de Catalunya estan lligats amb els de Castella, Euzkadi i Galícia per una comunitat d'interessos inderrotables. 2) Segona, perquè els pobles català, castellà, basc i galicès estan vinculats per la identitat d'interessos nacionals, també inderrotables. 3) Tercera, perquè sense la unitat combatent de tots els pobles d'Espanya, no hi ha possibilitats d'enderrocar el franquisme, de recórrer la República, d'ensenyar que s'estimulen i es faciliten les manobres reaccionàries tendents a donar una solució antipopular al nostre problema.

El principi de la unitat combatent de

Catalunya amb els altres pobles hispànics. L'hem defensat i el defensarem amb conseqüència i aferrissament d'encò que va començar la nostra guerra. Tots els patriotes catalans recorden amb quin valentia, a desgrat de les incomprendensions i provocacions, el nostre company Joan Comorera va declarar que: « Catalunya no pot ésser lliure si a Espanya venç el feixisme. Espanya no pot ésser lliure si Catalunya no és lliure ».

Aquesta línia que ha guiat un dels aspectes fonamentals de l'executòria política del nostre Partit, fraternalment agermanat amb el P.C. d'Espanya, no ha perdut res de la seva actualitat.

Avui, en actualitzar-la, volem remarcar la nostra satisfacció de veure la pla-mada en l'esperit de les declaracions polítiques dels Govern de Catalunya i de la República, prova indiscutible de la justesa d'una política inspirada en un principis sòlids: els principis marxistes-leninistes-stalinistes els quals ens permeten de veure clar en les situacions

(passa a la pag. 2)

(passa a la pag. 2)

Les activitats del Partit Sobre la nostra política de reclutament

El nostre Partit, per la seva política justa, combativa, abnegada i esperit de sacrifici, ha conquistat l'estima i la confiança d'amplics sectors de treballadors del nostre país...

El P.S.U. de Catalunya és un dels partits de la seva línia política més avançada i més democràtica. És un partit marxista-leninista-stalinista, la qual cosa vol dir que en actuar s'inspira en les ensenyances de tota la història de la societat humana...

Està comprovat que és la pròpia experiència dels treballadors el que en definitiva els aliciona i determina el seu interès pel Partit. Però està demostrat també que la nostra propaganda, el nostre treball d'aciacament, els facilita la comprensió dels esdeveniments polítics i accelera el seu pas a la línia política del Partit...

La lluita, que és permanent, fa augmentar dia en dia el grau de consciència revolucionària de les masses populars i especialment de la classe obrera i destaca nous elements que per llur comativitat i consciència de classe són mereixedors d'esser incorporats al nostre Partit...

UNITAT COMBATENT DELS POBLES HISPANICS

Ve de la pàg. 1) re's com un integrant dels Estats Units. No, el poble català, les masses que s'agrupen a l'entorn de la dicta dura feixista de Franco, no acceptaran mai aquestes promeses defensades pel grup forradà de d'altres americans...

JOSE DIAZ i el problema nacional

(Ve de la pàg. 1) Vegem-ho amb els fets. La derrota de la Revolució d'Octubre no va ser cap més que el resultat del Govern reaccionari, feixista, de Lerroux-Gil Robles. La República, proclama, estava amenaçada de mort...

En el curs de la guerra, els agents de l'enemic recolzaren en els vells prejutges de tant de mal que hi havia a Espanya. La política del nostre Partit respecte al dret d'autodeterminació dels pobles...

En definir allò que era el Front Popular, en l'informe pronunciat al Ple del C.C. celebrat a València els dies 13 i 16 de novembre del 1937, José Díaz assegurava que recollia de la Història d'Espanya les aspiracions dels progressistes, entre els quals figuraven...

«Al mateix temps que la unitat del poble en el Front Popular, cal enfortir i estriar més la unitat de tots els pobles d'Espanya en la lluita per la independència nacional. Com a resultat d'aquesta unitat, cal establir un pacte de defensa nacional, que tingui relacions cordials i amistoses amb tota l'Espanya popular...»

«Volem que les nacionalitats del nostre país, Catalunya, Euzkadi i Galícia, siguin lliures i autònomes, però que no siguin mai separades de l'Espanya popular. La nostra política és de unitat amb tots els pobles d'Espanya, però de independència nacional per a tots ells...»

«Volem que les nacionalitats del nostre país, Catalunya, Euzkadi i Galícia, siguin lliures i autònomes, però que no siguin mai separades de l'Espanya popular. La nostra política és de unitat amb tots els pobles d'Espanya, però de independència nacional per a tots ells...»

Convé recordar que José Díaz insistia més en el plantejament del problema nacional en moments difícils, quan el Govern de la República es trasllucava a Barcelona, quan la coexistència dels dos Governos, experiència única en la nostra història, semblava pràcticament impossible...

«Volem el benestar per a tot el poble, i nosaltres sabem que això és possible dins la nostra República Democràtica, i per això no defensem com defensen les llibertats a què nosaltres defensem Catalunya, Euzkadi, Galícia i el Marroc...»

«Sota la careta d'un autonomisme reaccionari, disdretat, es treballa a l'ombra per a conciliar una pau separata. Això, mal. Seria el triomf de Franco i dels invasors. Caldria veure una vegada més que Catalunya no és una part de l'Espanya, sinó que és una nació separada de la resta d'Espanya...»

«Les aspiracions nacionals de Catalunya, Euzkadi i Galícia, oprimides pel despotisme monàrquic, en l'anàlisis, en el mateix informe, els diferents aspectes de la política d'unitat amb tots els pobles d'Espanya, però de independència nacional per a tots ells...»

«Volem que les nacionalitats del nostre país, Catalunya, Euzkadi i Galícia, siguin lliures i autònomes, però que no siguin mai separades de l'Espanya popular. La nostra política és de unitat amb tots els pobles d'Espanya, però de independència nacional per a tots ells...»

«Volem que les nacionalitats del nostre país, Catalunya, Euzkadi i Galícia, siguin lliures i autònomes, però que no siguin mai separades de l'Espanya popular. La nostra política és de unitat amb tots els pobles d'Espanya, però de independència nacional per a tots ells...»

La Campanya d'Ajut a Catalunya Magnífiques realitzacions dels companys d'Alger

Mobilitzats intensament en la tasca d'ajudar els combatents de l'interior, els companys d'Alger ens donen avui un exemple més de la capacitat de treball dels nostres militants, de llur iniciativa i abnegació.

El balanç de les diferents activitats és prou significatiu per a donar la mesura de l'esforç realitzat pels companys d'Alger. Les visites han aportat 25.140 frs. Les aportacions personals dels militants 10.500.

El total 150.750 frs. que passen a engròs del fons d'ajut a Catalunya. S'han destacat més particularment en les diferents tasques els companys: Montala, veritable animador de la campanya, tant en l'aspecte econòmic com polític. La seva aportació personal ha estat de 5.000 frs. ha fet 2.000 frs. a catalans que han reportat 12.150 frs.

Joan Martí Casals, amb 800 frs. d'aportació personal, ha fet 5 visites i ha recollit 1.650 frs. Enric Sala, ha aportat 1.110 frs i ha fet 17 visites i ha recaptat 470 frs. Item de remarcar també l'esforç del gran amic del Partit Sanchez Grandados, pintor i escultor, que ha recollit 2.400 frs.

El grup de Paris i Valeró, de Laclaux, sols refugiats que viuen en aquest país, aprofitant una festa van plantejar als camarades francesos el problema de la nostra lluita i les seves necessitats i recaptaren 1.104 frs. per a la nostra lluita. Els companys de la nostra lluita, que són treballadors, ens ofereixen petits bitllets de la tómbola de «Lluita».

«GRUP ARLANDIS». — Ha recollit 5.298 francs. Mèixeren destacar-se, per llur treball, els companys Nasarre, Escóla, F. Duran i la companya López Nasarre. «GRUP SESE». — Porta recaptats 7.010 francs. Té ganes de situar-se primer lloc com ho prova l'acceptació i ampliació del regne que li ha llançat el «Grup Puig».

«GRUP PEREZ». — Porta recollits 1.845 francs. «GRUP MIRET». — Ha fet un lliurament de 900 francs. «GRUP LOPEZ RAYMUNDO». — Feren constatar el mes de febrer i ha lliurat 1.300 francs més de la seva constitució, 900 francs. «GRUP STALIN». — Ha aportat a la Campanya d'Ajut, fins ara, 1.027 francs.

«GRUP MATAS». — Ha recollit 7.247,50 francs i es destaquen per llur treball els companys Rodríguez, Fíllis, Nasarre i la companya Carollina. En la recepta a la manifestació del dia 5 de febrer, els companys de la classe obrera, sinó de Catalunya, de tots els pobles hispànics. «Sindicats de cara a la guerra», proclamaven amb un consubstancial dels nostres debats. I tot s'acabava amb el triomf de la U.G.T. va saber restar fidel a aquells mots. En els fronts de lluita i en el front de la producció els ugegistes catalans van saber complir llur comès amb abnegació, entusiasme, pensant sempre en la defensa de Catalunya i de la República.

La campanya de difusió i ajut a "LUUITA"

S'ACCENTUA L'IMPULS EN LA DIFUSIO

«Cada setmana rebem informacions sobre el desenvolupament del conjunt de les activitats relacionades amb la difusió i ajut a «Lluita», que demostren com s'accentua constantment l'esforç personal dels companys i col·lectiu dels Grups.

«Lluita» té un gran nombre de subscriptors i difusió en 50 exemplars. En resposta al repte llançat pels companys de Pirineus Orientals per assolir la xifra de 600 subscriptors actualment unes i altres han superat ja amb escreix les 500 —, no solament l'han aconseguit sinó que molt justament han decidit fer-los la proposta d'ampliar-lo en el sentit d'assegurar la difusió del 20 % d'augment d'exemplars i de cobrir integralment i cada mes l'assignació d'ajut a «Lluita».

Desenvolupament de la U. G. T. de Catalunya

"La U.G.T.-afirmà, està a l'avantguarda de la lluita sindical que menen els treballadors de Catalunya"

El dia 2 d'aquest mes va tenir lloc al Casal de Catalunya de Narbona l'anunciada conferència a càrrec del company Josep Moix, que formava part del cicle organitzat pel Consell del Casal. El tema de la conferència va ser: «La U.G.T. i la lluita contra Franco i la Falange: el restabliment de la República».

«Lluita» té un gran nombre de subscriptors i difusió en 50 exemplars. En resposta al repte llançat pels companys de Pirineus Orientals per assolir la xifra de 600 subscriptors actualment unes i altres han superat ja amb escreix les 500 —, no solament l'han aconseguit sinó que molt justament han decidit fer-los la proposta d'ampliar-lo en el sentit d'assegurar la difusió del 20 % d'augment d'exemplars i de cobrir integralment i cada mes l'assignació d'ajut a «Lluita».

La U. G. T. a l'avantguarda de la lluita sindical

En l'actua, situació de lluita contra el règim franquista, la U.G.T. de Catalunya segueix centrant els seus esforços per al d'enderrocar-lo. La nostra organització de la guerra, proseguint l'experiència de la guerra, proseguint el combat realitzant innumerable vagues, en impulsar les protestes contra l'estraperlisme i les miserables condicions de treball dels nostres treballadors.

«Lluita» té un gran nombre de subscriptors i difusió en 50 exemplars. En resposta al repte llançat pels companys de Pirineus Orientals per assolir la xifra de 600 subscriptors actualment unes i altres han superat ja amb escreix les 500 —, no solament l'han aconseguit sinó que molt justament han decidit fer-los la proposta d'ampliar-lo en el sentit d'assegurar la difusió del 20 % d'augment d'exemplars i de cobrir integralment i cada mes l'assignació d'ajut a «Lluita».

Homenatge a Cristino GARCIA

PRADES

El dia 2 de març, organitzat per l'Amical d'ex F.F.I. i Resistents Espanyols va celebrar-se un acte d'homenatge a la memòria de Cristino Garcia i dels seus companys executats pels bandits falangistes. L'acte fou presidit per l'alcalde de la localitat, junt amb la vídua de Cristino Garcia i havia, a la presidència, representació: del S.F.I.O., Partit Radical Socialista, P.C.F., M.U.R., Comite Franco-Espanya, U.F.P., U.I.R.F.C. G.T., Socors Populars Francès, P.C. d'Espanya, P.S.U. de C. U.G.T., M.U.R., U.D.C., J.S.U., Solidaridad Española, la Agrupació militar.

L'acció del nostre poble, primer factor en la lluita contra Franco

La vida política espanyola durant més d'un segle, com veiem a través de les guerres civils i de les revolucions...

Per a Franco i Falanga el nostre poble és un simple objecte de manipulació...

de considerar-nos espectadors de la tragèdia imposada per Franco...

El nostre Govern i els nostres ambells, hem de estimular a la unitat...

Giron fa esforços de flaqueja i se'n vol anar a les catacumbes

En aquestes columnes hem reproduït diverses vegades, només en forma resumida...

si es necessari, para revivir la època tràgica de las catacumbas...

l'altre per intentar evitar el pal. Estan convençuts que les catacumbes no poden salvar-nos...

La nostra aportació a la Campanya d'Ajut a Catalunya

El dia 5 de gener, reunits conjuntament els militants del P.O.U. de Catalunya...

tradició republicana, és indiferent a la nostra intervenció...

Les «desercions» en l'exèrcit franquista

El Butlletí oficial del Govern franquista està d'allò més satisfet...

El Butlletí oficial del Govern franquista està d'allò més satisfet...

Matusalem ha arribat a Lisboa

L'Associated Press anuncia que Estoril hi haurà un dia d'aquests reunits d'allò més brillants...

Dotze grams de carn diaris i la Falange encara els ho roba

Els serveis veterinaris de Barcelona han publicat la llista de bestiar sacrificat a la ciutat durant el mes de gener...

POUZOLLES

El dijous dia 20 va celebrar-se una reunió dels grups del nostre partit a Pouzolles...

Execucions i assassinats a l'Espanya Franquista

El dissabte 8 d'aquest mes foren executats a la presó provincial de León...

Los «desercions» en l'exèrcit franquista

El Butlletí oficial del Govern franquista està d'allò més satisfet...

Los pobles ocupats per les forces guerrilleres

La guàrdia civil de Granada va deturar fa pocs dies els tres anfrinquistes Ramon Carrasco, Antonio Montilla i José Parno...

Los pobles ocupats per les forces guerrilleres

Una altra guerrilla va ocupar durant vuit hores aquesta vila. El poble es va manifestar cantant els himnes republicans i donant visques al Govern republicà.

Los pobles ocupats per les forces guerrilleres

La reunitió, però, no començarà pas abans de l'arribada d'altres prohoms monàrquics d'aquells que ja eren calats quan Castelar va fer fondre la primera República...

Los pobles ocupats per les forces guerrilleres

El «Bolsin Oficial del Estado» ha publicat aquests dies una circular en la qual el comissari general de Provisións...

Los pobles ocupats per les forces guerrilleres

Es, doncs, aquest anunci, una organització de l'Espanya franquista, només preocupada a posar pols...

L'EXPANSIÓ POLAR DELS E. E. U. U.

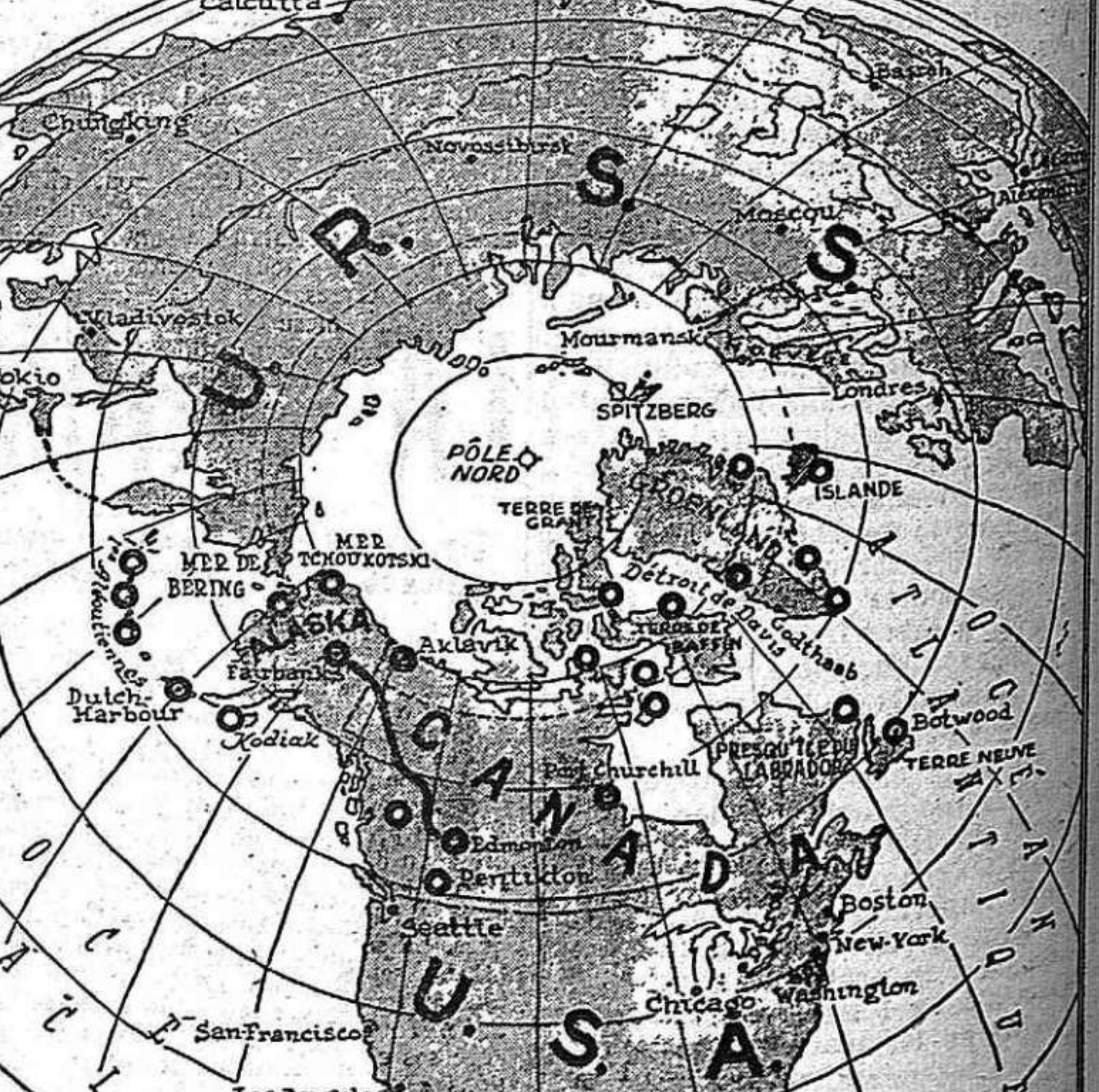
Un cop acabada de la guerra, vet aci que els problemes de l'Àrtic han passat tot d'una davant de l'opinió pública...

per I. ERMATXEV les baixes temperatures polars, hom li efectua desamborament de tropes de l'aire...

Preparatius militars UN cop arribat a Boston, el contra-almirall Cassidy, comandant d'un destacament especial...

per l'altra, demostren quelcom més dur que mai i van tenir lloc prop del cap Muford — Labrador — i a l'estret de Davis...

«Estratègia polar» P ARLANT de la significació dels projectes nord-americans a l'Àrtic, la revista tanqui «Foreign Affairs»...

Què és la zona àrtica?

La conca àrtica és una zona immensa que cobreix una superfície de més de vint milions de quilòmetres quadrats...

Les maniobres d'Alaska

ELS departaments de la Guerra, de Marina i de l'Aire utilitzen Alaska i les Aleutianes per a l'entrenament de les forces terrestres, navals i aèries...

Un nou Gibraltar

A l mateix temps, es prenen mesures respecte «l'ala oriental», a la regió de Groenlàndia i Islàndia...

L'interès pel «Front Polar»

T RACTANT de tots aquests expedicions navals a les agües de Groenlàndia, el diari danès «Politiken» escriu: «Aquestes maniobres provenen de l'interès militar i polític manifestat durant la darrera guerra pel «front polar»...

La galferia imperialista

D'ALTRA banda, es prepara l'establiment d'un control absolut del capital monopolista dels Estats Units sobre una de les més importants regions de l'hemisferi occidental...

En aquest mapa hom podrà constatar com els dirigents dels Estats Units realitzen la política d'expansió vers altres terres llunyanes del continent nordamericà.

regió que engloba el Canadà, Terra Nova, el Labrador i Groenlàndia ocupant una bona posició geogràfica a la part americana de la conca àrtica...